

24. maí eru 90 ár liðin, síðani fyrsti Sosialurin kom út. Í hesari greinarøð leita vit aftur til gomul bløð og finna fram ymiskt áhugavert tilfar

SOSIALURIN 1978

70 bíða eftir at sleppa í geglið

Fútin vil hava varðhaldið útbyggt fyri at kunna hýsa mongu fólkunum, sum fáa dóm fyri rúsdrekkakoyring

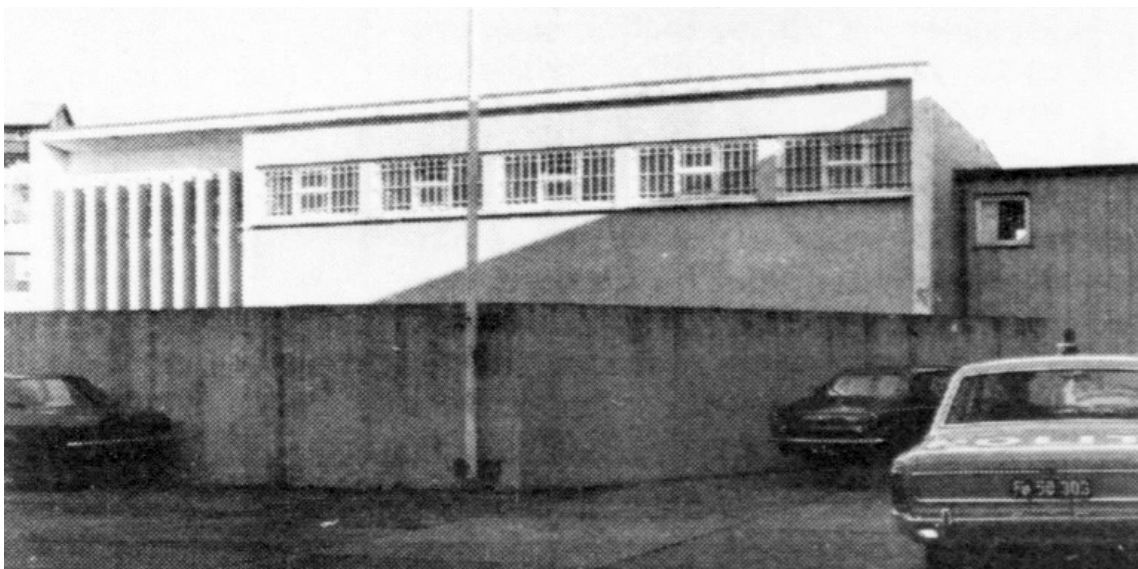
Sosialurin skrivar í oktober 1978 um umfatandi rúsdrekkakoyring, sum leggur stórt trýst á geglið:

»Frá 1. januar til 1. oktober í ár hevði politiið tikið 135 fólk í Føroyum, sum høvdu koyrt við kenning. Enn er ákæra ikki reist ímóti øllum av teimum skuldsettu. 53 av teimum, sum hava koyrt við kenning, eru tikin í Tórshavn, upplýsir politistjóðin.

Í fjør vórðu tilsamans 176 fólk tikin fyri at hava koyrt við kenning. 157 av hesum fólki vórðu ákærd. Eftir tølunum at døma kann roknast við, at talið á fólki, sum hava koyrt við kenning, ikki verður hægri enn í fjør.

Politiið oftari úti

Hóast hetta, sigur Nepper Christensen, fúti, er talið á fólki, sum eru tikin fyri at hava koyrt við kenning, alt ov høgt. Politiið ger annars javnan paragraf 13 kanningar – og hesar kanningar eru nógv øktar seinastu tíðina. Nepper Christensen vónar, at kanningarnar hjá politinum fara at minka um talið á »spiritusbilistum«.

Fyrstu 9 mánaðirnar í 1978 vóru 135 fólk tikin fyri rúsdrekkakoyring

Møguleikin fyri at verða tikin er í dag størri enn nakrantíð.

Fútin sigur, at talið á kvinnum, sum eru tiknar fyri at hava koyrt við kenning, er ógvuliga lítið. Sjálvt geglið á politigarðinum í Havn er ikki gjørt til at taka ímóti bæði kvinnum og monnum. Sum stóðan er í dag mugu tí allar kvinnur sita

í Danmark.

Økta tilgongdin til varðhaldið á politigarðinum er stórt, og fútin vónar, at varðhaldið verður útbyggt. Somuleiðis vónar hann, at talið á fólki, sum koyra við kenning, verður minni.

Í lötuni er pláss fyri 8 til 10 fólki um í geglinum.

Fólk, sum hava meira enn 1,0 promillu av rúsdrekka í blóðinum, meðan tey koyra, verða ákærd.

Hava fólk undir 1,0 promillu vera tey vanliga ikki ákærd. Men í fòrum, har tey hava verið atvoldin til samanstoyt í ferðsluni, verða tey oftast ákærd.«

1994:

Nyrup vitjar í mitt í kreppuni

Búskaparkreppa rakti Føroyar sera meint fyrst í 1990' unum, arbeiðsloysið var sera høgt, og fráflytingin var ræðandi stór. Mitt í kreppuni vitjar danski forsætisráðharrin Poul Nyrup Rasmussen í Føroyum, her hann ikki telist millum best umtókta fólkin.

– Eg havi úr at gera á Føroyaferð míni. Eg skal hitta so mong sum gjørligt, og tað er júst tað, eg eri komin til. Og eg fari við áhuga at lurta eftir sjónarmiðnum hjá landsstýrinum eins og øllum øðrum, sigur Poul Nyrup Rasmussen.

Hann sigur, at hann er kløkkur av fólkaflýtingini úr Føroyum.

– Eg kann ikki vera annað enn skelkaður av fráflytingini úr Føroyum, sum í Danmark svarar til, at helm-ingurin av íbúgvunum í Árhús fór av landinum eftir einum ári. Hett er ein spurningur, sum eg haldi vera sera álvarsaman, segði Nyrup.

Edmund Joensen, løgmaður, er vertur, tá ið danski forsætisráðharrin Poul Nyrup Rasmussen vitjar í Føroyum

Rætt at brúka útlendsk orð í føroyskum

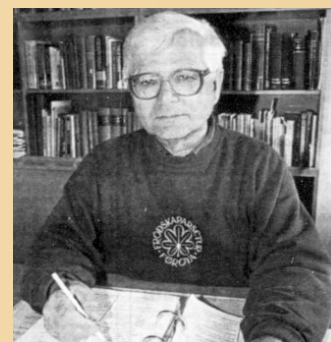
Jóhan Hendrik Winther Poulsen, formaður í Málnevndini heldur, at føroyingar eiga at taka útlendsk orð inn í málið. Tað sigur hann í samrøðu við Sosialin í 1997.

– Málið er livandi, og tað er rætt at brúka fremmand orð, um vit megna at lata tey í føroyskan

ham. Men vit eiga at ansa eftir, at tað gongur hóvliga fyri seg, sigur Jóhan Hendrik Winther Poulsen.

Tá tosað verður um at fáa sjónvarpsteksting á føroyskum máli heldur enn á donskum, verður nevnt, at summi fólk halda, at føroyskt mál tykist so stirvið at lesa.

– Tað er lagt í okkum, at føroyskt mál er tungt. Hetta er ikki rætt. Men vit eiga, um okkurt so vordrið er, at bróta tað niður og byggja upp aftur av nýggjum, sigur Jóhan Hendrik Winther Poulsen

Starvsfólk: Sólvit Emilsson Nolsø

Blaðmaðurin Sólvit Nolsø telist millum nýggjaru fólkin í Miðlahúsinum – hann byrjaði í august í fjør. Sólvit er uppvaksin í Dali, men flutti til Havnar at búgva í 2002. Í seks ár búði hann í Onglandi, har hann tók útbúgving. Sólvit arbeiðir á redaktiónini í Miðlahúsinum.

– Dagurin byrjar altíð við at skriva um veðrið og við at ringja til vakthavandi á Politistjóðini. Síðani hava vit redaktiónsfund,

har vit ganga ígjøgnum dagin, og hvat kann koma fyri. Vanliga arbeiðir mann við einum ella tveimum søgum til Sosialin ella við nógvum ymskum greinum til in.fo, sigur Sólvit Emilsson Nolsø.

– Miðlahúsið er stuttligt, spennandi og hektiskt arbeiðspláss. Tað er ein samanrenning av góðum evnum, góðum starvsfeløgum og tíðarfreistum, ið halda gerandisdegnum koyrandi, sigur hann.

